

коштів, консолідований звіт про власний капітал згідно з додатками до НП(С)БОДС 102. При цьому формування загальної консолідованої фінансової звітності суб'єктів державного сектору та бюджетів здійснюється шляхом впорядкованого додавання показників консолідованої фінансової звітності контролюючих суб'єктів державного сектору та бюджетів.

Розкриття статей звітів загальної консолідованої фінансової звітності здійснюється згідно з порядком заповнення форм фінансової звітності в державному секторі, встановленим відповідно до законодавства.

Загальна консолідована фінансова звітність складається за показниками консолідованої фінансової звітності контролюючих суб'єктів державного сектору та бюджетів з використанням єдиної облікової політики для подібних операцій та інших подій за схожих обставин.

Якщо при складанні загальної консолідованої фінансової звітності неможливо застосувати єдину облікову політику, то про це повідомляється у примітках до загальної консолідованої фінансової звітності державного сектору. При цьому потрібно враховувати, що консолідована інформація про виконання бюджету (кошторису) формується відповідно до вимог Бюджетного кодексу України.

Список використаних джерел

1. НП(С)БО 101 «Подання фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 28.12.2009 № 1541. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0095-11>.
2. НП(С)БОДС 102 «Консолідована фінансова звітність», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2010 № 1629. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0087-11>
3. Лучко М.Р. Питання консолідованої фінансової звітності у контексті реформування бухгалтерського обліку в Україні / М. Лучко // Фінанси України. – 2006. – № 8. – С. 75-82.
4. Мельник Н. Г. Облікове забезпечення транспарентності в державному секторі: проблеми України та досвід ЄС / Н. Г. Мельник // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Економічні науки. - 2016. - Вип. 24(3). - С. 147-155.
5. Яцишин С.Р. Методика і технологія консолідованої фінансової звітності / С. Р. Яцишин // Ефективна економіка. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5113>

Онищенко О.В.

кандидат економічних наук, доцент

Печарська А.С.

магістр

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
м. Кременчук, Україна

ПРОБЛЕМИ ЦІЛЬОВОГО ВИКОРИСТАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Інвестиції, спрямовані на придбання основних засобів носять довгостроковий характер у випадку, коли підприємство здійснює ефективну амортизаційну політику та забезпечує цільове використання коштів амортизаційних відрахувань.

Актуальність завдання формування ефективної амортизаційної політики зумовлене тими проблемами, які існують на українських підприємствах у сфері використання основних

засобів: необ'єктивність вартісної оцінки основних засобів, високий рівень морального та фізичного зносу, неспроможність забезпечення прискореного оновлення, низький рівень завантаження тощо.

Більшість зазначених проблем відносяться до системи обліково-аналітичного забезпечення та значною мірою визначаються змістом амортизаційної та в цілому облікової політики підприємства, на чому наголошено у роботі [6]. Питанням науково-методичного обґрунтування змісту амортизаційної політики підприємства на українських підприємствах присвячено ряд праць українських вчених, зокрема [1-3, 7]. Серед іншого, слід наголосити на важливості дослідження питань нарахування та використання амортизації з позиції оптимізації фінансових результатів діяльності підприємства. Саме цей аспект розкрито в роботах [4, 5].

Метою даного дослідження стало вивчення практики використання амортизації на українських підприємствах задля визначення проблем, які перешкоджають виконанню нею всіх своїх основних функцій.

Опрацювання наукової літератури дозволяє стверджувати, що найбільш важливими функціями амортизації у сучасних умовах є: облікова, відтворювальна, розподільча, стимулююча та фіскальна, інші, однак, навіть, вони не в повній мірі виконуються. Облік величини амортизаційних відрахувань дозволяє визначити суму коштів, які підприємство, як мінімум, повинно спрямувати на оновлення основних засобів для забезпечення простого їх відтворення. Це є важлива інформація, оскільки на українських підприємствах в останні роки виникла проблема, коли сума використаної амортизації не відповідає сумі нарахованої, в це означає, що відтворювальну функцію амортизація не виконує.

Реалізація облікової функції є складною для реалізації, в тому числі, з позицій об'єктивності, оскільки в умовах макроекономічної нестабільності складним стає завдання проведення вартісної оцінки основних засобів, що також впливає на величину фінансових результатів. Недоліки в обліково-оціночних процедурах негативно впливають на решту процесів руху основних засобів. Нарахована амортизація має чітке цільове призначення фінансування, перш за все, придбання основних засобів, їх ремонт, тобто все те, що відповідає функції розподілу. Згідно чинного законодавства підприємство має свободу вибору методу амортизації, що формально дозволяє визначити не лише суми, спрямовані на процеси відтворення, а й впливає на величину податкових платежів. Саме у цьому і проявляється фіскальна функція амортизації.

Вивчення практики обліково-аналітичних процесів, які супроводжують основні засоби та їх амортизацію, дозволило визначити такі ключові проблеми:

- величина амортизації не є об'єктивною, враховуючи труднощі в проведенні адекватної оцінки основних засобів, а це означає викривлення й іншої інформації;
- вибір методу амортизації є вільним виключно у формальному контексті, а фактично обмежується прямолінійним або виробничим методом;
- амортизаційні відрахування за величиною не відповідають потребам динамічного оновлення основних засобів;
- фінансування амортизації відбувається за залишковим принципом, враховуючи зростання дебіторської заборгованості та нестійкий фінансовий стан;
- структурні характеристики використаної амортизації не відповідають критеріям інвестиційної політики.

Ідентифікація всього переліку проблем дозволяє визначити завдання, вирішення яких може забезпечити процедура удосконалення обліково-аналітичного забезпечення управлінських рішень щодо основних засобів та їх амортизації, та ті завдання, вирішення яких залежить від змін нормативно-правових документів, які регламентують облік.

Реалізації ефективної амортизаційної політики підприємства визначає його спроможність здійснювати процес відтворення основних засобів, що має особливо важливе значення для українських підприємств.

Комплексність проблем, пов'язаних з нарахуванням та використанням амортизації, свідчить про необхідність застосування комплексних заходів, які будуть пов'язані не лише з обліком та контролем, а й з підвищенням ефективності управління основними засобами, фінансовими результатами, інвестиціями тощо.

Список використаних джерел

1. Білик М. Принципи амортизаційної політики в сучасній вітчизняній економіці / М.Білик // *Фінанси України*. – 1997. – № 10. – С. 48–56.
2. Бубенко П.Т. Амортизація і відновлення основних фондів житлово- комунальних підприємств : монографія / П.Т. Бубенко, В.І. Титяєв, О.В. Димченко. – Харків : ХНАМГ. – 2010. – 255 с.
3. Городянська Л.В. Амортизація: функції, фінансовий механізм управління, концептуальні підходи до розробки загальної методики обліку амортизації / Л.В. Городянська // *Актуальні проблеми економіки*. – 2004. – № 2(32). – С. 57-68.
4. Касич А.О. Відмінності встановлення фінансового результату в бухгалтерському і податковому обліку / Касич А.О., Ткаченко І.В. // *Актуальні проблеми економіки*. – 2011. – № 2(116). – С. 185–191.
5. Касич А.О. Науково-методичні аспекти обліково-аналітичного забезпечення управління прибутком підприємства / Касич А.О., Циган Р.М., Карбан О.І // *Проблеми економіки*. – Харків: ВД «Інжек», 2013. – № 1. – С. 252–257.
6. Касич А.О. Проблеми ефективності використання основних засобів сільськогосподарських підприємств / Касич А.О. Романенко Є.В. // *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*. – Чернівці, 2012. – Вип. II (46): – С. 109–116.
7. Помилуйко Є.І. Амортизаційна політика в Україні: проблеми і перспективи вдосконалення / Є.І. Помилуйко // *Економічний аналіз*. – Випуск 8. Частина 1. – 2011. – С. 157-160.

Павлов К. В.

доктор економічних наук, професор
Ижевский филиал Российского университета кооперации,
г. Ижевск, Россия

НАНОИННОВАЦИИ КАК ФАКТОР ПОВЫШЕНИЯ УРОВНЯ ИНТЕНСИФИКАЦИИ ПРОИЗВОДСТВА

В условиях развитых рыночных отношений часто говорят о необходимости повышения конкурентоспособности экономики на основе широкого внедрения инноваций, тогда как три десятилетия назад – в условиях директивно-плановой социалистической экономики на разных иерархических уровнях управления постоянно говорили о необходимости повышения социальной экономической эффективности на основе всемерной интенсификации общественного воспроизводства (в этой связи можно вспомнить последние съезды КПСС – начиная с XXV съезда, - в программах которых интенсификация общественного воспроизводства объявлялась ключевым направлением социально-экономического развития страны). Очевидно, что основой и интенсификации производства,